

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

w sprawie skargi S. L.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w P. z dnia 31 grudnia 2004 r.,

wydanego w sprawie ze skargi S. L.

przy uczestnictwie Gminy B.

o wznowienie postępowania w sprawie I Ns .../69

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 11 stycznia 2007 r.,

zażalenia skarżącego

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 23 sierpnia 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2006 r. Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie powoda S. L. na postanowienie z 28 lipca 2006 r. o odrzuceniu zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a to z powodu nieuiszczenia należnej opłaty sądowej. W zażaleniu na to postanowienie powód wniósł o jego uchylenie. Zarzucił naruszenie art. 99 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawodawca obejmując zażalenie do Sądu Najwyższego przymusem adwokacko-radcowskim (art. 394¹ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.), postawił temu środkowi odwoławczemu wysokie wymagania profesjonalne, wśród których jest prawidłowe, zwięzłe, zawierające argumentację jurydyczną, uzasadnienie wniosku (por. postanowienie SN z dnia 18 kwietnia 2001 r., III CZ 12/01, niepubl.). Jakkolwiek zażalenie powoda nie zawiera wyraźnego uzasadnienia zarzutu, to należy stwierdzić, że opiera się ono na twierdzeniu powoda, iż zażalenie nie podlega opłacie jako oczywiście uzasadnione (art. 99 u.k.s.c.).

Zgodnie z art. 19 ust. 3 pkt 2 u.k.s.c. od zażalenia przedmiocie środka zaskarżenia pobiera się piątą część opłaty, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Stosowna opłata pobierana jest także od zażalenia w przypadku twierdzenia przez stronę o jego oczywistej zasadności (art. 99 u.k.s.c.). Od powyższego obowiązku nie zwalnia samo powołanie się na oczywistą zasadność tego zażalenia (por. postanowienie SN z 5 października 2006 r., IV CZ 70/06, niepubl.), gdyż ocena w tym przedmiocie należy do sądu.

Oznacza to, że w świetle obowiązującej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, powód uchybił obowiązkowi uiszczenia stosownej opłaty od zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 23 sierpnia 2006 r.

Skutki nieuiszczenia opłat od środków odwoławczych wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników określa art. 130² § 3 k.p.c. Stosownie

do tego przepisu sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty wniesione przez profesjonalnego pełnomocnika środki odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego) podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia.

Z powyższych względów zażalenie podlega oddaleniu (art. 398¹⁴ i 394¹ § 3 k.p.c.).